

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/310/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111231777
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7111231777.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu N. C. A. A..P..U., so sídlom v K., Ú. Č.. X, zastúpeného Advokátskou kanceláriou E. C. A..P..U.. so sídlom v K., Ú. Č.. X, proti žalovanej N. V. , nar. XX.X.XXXX , bytom J. XXX, XXX XX A. G., za účasti vedľajšieho účastníka J. G. U. U. A.L. I., A. A. Z. O., Z. XX, zastúpeného B.. Q. M., advokátom so sídlom G. A. X, XXX XX A. o zaplatenie 462,31 euro s prísl. o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 7.9.2012, č.k. 13C 55/2012-74 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 19,12 euro a tieto zaplatiť advokátovi B.. Q. M. do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi v sume 20,87 euro, žalovanej nepriznal náhradu trov konania a žalobcu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 94,0 euro.

Výrok o zastavení konania odôvodnil s poukazom na ust. § 96 O.s.p., vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vzal späť návrh na začatie konania.

Pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi súd vychádzal z ust. § 146 ods. 2 O.s.p. majúc za to, že žalobca zavinil zastavenie konania preto vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia a to za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a odpor proti platobnému rozkazu) pričom každý úkon právnej pomoci v sume 31,54 euro a k tomu 2 x režijný paušál á 7,63 euro a DPH vo výške 20% vo výške 15,68 euro.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o povinnosti zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v uvedenom výroku zmenil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa v uvedenej časti vec nesprávne právne posúdil. Podľa jeho názoru v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Spochybňoval tak nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajší účastníkom. Podľa jeho názoru v danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j., že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Uvedol, že vedľajší

účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Zastáva názor, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaní pomoc advokáta musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. V opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti, čo ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí 5Co 26/2012. Bol teda toho názoru, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p.. Konštatoval teda, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne, keďže združenie sa samo, reflektujúc vyššie spomínaným stanovám prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania.

Vedľajší účastník uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania navrhol ako vecne správne potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. V odvolaní poukázal na rozsudok súdneho dvora Európskej únie vo veci CE 279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta aj na náhradu trov konania.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci vo vzťahu k trovám konania vedľajšieho účastníka, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak vychádzajúc z ust. § 146 ods. 2 O.s.p. zaviazal žalobcu na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka.

K odvolaniu žalobcu je potrebné uviesť, že sa nedá stotožniť s jeho argumentáciou o nadbytočnosti a nehospodárnosti právneho zastupovania vedľajšieho účastníka len preto, lebo vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a rovnaké povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ust. § 93 ods. 4 O.s.p.. Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasledujúcich umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansko súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z toho dôvodu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. vyslovene upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodit' len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok č. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme majú právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Keďže v prejednávanej veci došlo k zastaveniu konania preto, že žalobca pred začatím pojednávania vo veci samej zoberal návrh v celom rozsahu späť správne postupoval súd prvého stupňa, ak pri rozhodovaní

o trovách konania vychádzal z ust. § 146 ods. 2 O.s.p. majúc za to, že žalobca zavinil zastavenie konania a zaviazal ho na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka.

Z uvedených dôvodov možno konštatovať, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto odvolací súd postupom podľa § 219 O.s.p. napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správne potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania mal úspešný účastník, v danom prípade vedľajší účastník proti žalobcovi, ktorý úspech v odvolacom konaní nemal. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, a to za jeden úkon právnej služby v sume 8,30 euro (vychádzajúc z tarifnej hodnoty 94,01 euro) v zmysle § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a k tomu je potrebné prirátat režijný paušál v sume 7,63 euro a daň z pridanej hodnoty vo výške 20%, t.j. v sume 3,18 euro. Teda trovy konania v sume 19,12 euro.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.